

C\_2021452PL.01001201.xml

8.11.2021

PL

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 452/12

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Prahova (Rumunia) w dniu 27 lipca 2021 r. – SC Cartrans Preda SRL / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

(Sprawa C-461/21)

(2021/C 452/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Prahova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Cartrans Preda SRL

Druga strona postępowania: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Pytania prejudycjalne

1)

Czy w celu przyznania zwolnienia z VAT w odniesieniu do transakcji i usług transportowych związanych z przywozem towarów w rozumieniu dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (1) art. 86 ust. 1 lit. b) i ust. 2 należy interpretować w ten sposób, że rejestracja transakcji przywozu (na przykład sporządzenie przywozowej deklaracji skróconej przez organ celny poprzez nadanie numeru MRN/Master Reference Number) zawsze prowadzi również do włączenia do podstawy obliczenia wartości celnej opłaty za transport do pierwszego miejsca przeznaczenia towarów na terytorium państwa członkowskiego przywozu? Czy istnienie MRN, w odniesieniu do którego nie ma uzasadnionych wskazówek świadczących o istnieniu oszustwa, potwierdza w sposób dorozumiany, że wszystkie koszty, o których mowa w art. 86 ust. 1 lit. a) i b), zostały włączone do podstawy opodatkowania do celów celnych?

2)

Czy art. 144, art. 86 ust. 1 lit. b) i ust. 2 dyrektywy [2006/112] stoją na przeszkodzie praktyce podatkowej państwa członkowskiego polegającej na odmowie zwolnienia z VAT usług transportowych związanych z przywozem do [Unii] ze względu na to, że nie przedstawiono żadnych

formalnego dowodu wyczenia opłat transportowych do wartości celnej, nawet jeśli, po pierwsze, przedstawiono inne istotne dokumenty towarzyszące przywozowi – deklarację skróconą i list przewozowy CMR wraz z informacją o dostawie do odbiorcy –, a po drugie, nie ma żadnych wskazówek, które pozwoliłyby na podważenie autentyczności lub wiarygodności deklaracji skróconej i listu przewozowego CMR?

3)

Czy w odniesieniu do art. 57 TFUE odzyskanie VAT i podatku akcyzowego od organów podatkowych kilku państw członkowskich stanowi wewnętrznotowe świadczenie usług, czy też działalność agenta ogólnego działającego w charakterze pośrednika w transakcji handlowej?

4)

Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ograniczenie swobodnego przepływu usług ma miejsce wówczas, gdy odbiorca usługi świadczonej przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim jest zobowiązany na podstawie przepisów prawa państwa członkowskiego, w którym ten usługobiorca ma siedzibę, do pobrania podatku od wynagrodzenia należnego z tytułu świadczenia rozpatrywanych usług, zważywszy, że nie istnieje taki obowiązek pobrania podatku, jeżeli negocjuje on tę samą usługę z usługodawcą mającym siedzibę w tym samym państwie członkowskim co usługobiorca?

5)

Czy traktowanie pod względem podatkowym państwa rezydencji osoby wypłacającej dochód stanowi element, który czyni mniej atrakcyjną i utrudnia swobodę świadczenia usług, ponieważ w celu uniknięcia poboru podatku u źródła w wysokości 4 % rezydent musi ograniczyć się do współpracy w zakresie odzyskania VAT i podatku akcyzowego z podmiotami, które są również rezydentami, a nie z innymi podmiotami mającymi siedzibę w innych państwach członkowskich?

6)

Czy okoliczności, że od dochodu uzyskanego przez osobę niebędącą rezydentem pobierany jest podatek według stawki 4 % (lub, w zależności od przypadku, 16 %) od kwoty brutto, podczas gdy podatek dochodowy od osób prawnych pobierany od usługodawcy mającego siedzibę w tym samym państwie członkowskim (o ile osiąga on zyski) wynosi 16 % od kwoty netto, może również zostać uznana za naruszenie art. 56 TFUE, ponieważ stanowi ona kolejny element, który czyni mniej atrakcyjną i utrudnia swobodę świadczenia rozpatrywanych usług przez osoby niebędące rezydentami?

(1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).